

SKANDINAVISK

BARNEMISJON

NR 3 2011 – ÅRGANG 23 – ISSN 1652-5108

SKANDINAVISK
BARNEMISJON

UTGIVER
Skandinavisk Barnemisjon
Boks 245,
Dueveien 5
4576 LYNGBAL
Tlf 99 09 33 60

post@barnemisjonen.no
www.barnemisjonen.no

ANSVARLIG REDAKTØR
Kari Haraldsen
kari@barnemisjonen.no

LAYOUT/TRYKK
Snartrykk
Farsund 09/2011
snartrykk@online.no

FORSIDEBILDE
Harry Haraldsen

Frihet er ingen selvfølge

Norge

Sommeren 2011 har for all framtid brakt noe nytt inn i vår norske kultur igjen. Når nøden er stor, søker vi fremdeles trygghet hos Gud Fader. Folk har valfartet til kirker med blomster og lys. Det har gjort godt å se havet av blomster, mennesker med roser som står opp for sin frihet

Vi har møtt hat med roser og ønsker å møte terror med styrket demokrati. Ikke alle mennesker i verden har det slik som oss. Hver morgen våkner de forsvarsløse opp til et liv i ufrihet, fattigdom og engstelse.

Ukraina

I Ukraina er hver dag en stor utfordring, og alkohol og rus blir løsningen i svært mange hjem. Barna blir etterlatt i redsel og skam. Flere av de som var på leir i Dubeshno, fortalte at de ville leve et annerledes liv enn det de hadde opplevd hjemme. "Vi ser noe nytt i øynene deres", sier lærerne som tar imot dem på skolen når sommeren er over. For familiene hjemme gir det nytt mot å vite at det er lys i tunnelen for den som er villig til å gi slipp på alkoholen. Det er livsforvandlende å komme på sommerleir i Dubeshno.

Filippinene

I vakre omgivelser utenfor Manila tar administrasjonsbygget form i en vidunderlig park med navnet "Hills of Grace". I denne parken skal barnebyhusene ligge, og vi arbeider fremdeles med å samle penger til det norske huset. Barn og foreldre kan se fram mot nye lokaler for blant annet helsestasjon, underernæringsklinikk og tannlegekontor. Arbeidet med planlegging og utbygging går videre.

Zambia

Barnemisjonen har hjulpet pastor Jessy i Zambia med bygging/gjenreising av den multifunksjonelle kirken Musangashi Tabernacle, gitt muligheter til å lære mer om økologisk jordbruk, hjulpet sykehuset med mat og medisiner og gitt maisfrø til familier som lider av HIV/Aids.

Behovet for å lære å lese og skrive er stort, og med Bibelen som lærebok går voksenopplæringen sin gang. Førskole finnes også takket være innsatsen din. Det du kanskje først og fremst forbinder med Zambia er geiteprosjektet vårt. Det går strålende, og mange takker Gud for at du finnes.

Moldova

I Moldova er iveren stor etter å skaffe gateguttene et tilbud og ungdommene utdanning og husly. Sammen med "Humedica", vår tyske samarbeidspartner på helse og omsorg er Barnemisjonen også med og støtter arbeidet på Afrikas Horn.

Dere er verdens håp

Veien til et bedre liv vil alltid gå gjennom kunnskap. Du får være med å gi barna skolegang og de voksne mulighet til å forsørge seg selv. Det betyr at du er med og fjerner noen av deres bekymringer. De vil kunne få frihet, trygghet og muligheten til et verdig liv. Tusen takk for din trofasthet.

Kari Haraldsen **MISJONSLEDER**

kari@barnemisjonen.no

Gategutter på sommerleir

Når de fleste av oss tar sommerferie og nyter deilige dager i sola, starter hardkjøret hos våre samarbeidspartnere i Cornesti. I løpet av våren og sommeren har aktivitetene stått i kø.

Ny brønn

Da det nye senteret stod ferdig i september 2010, var det en brønn som gav vann til matlaging, vask, toalett med mer. Det skulle vise seg at 16 tenåringer og rundt 50 gatebarn behøvde mere vann enn det brønnen kunne gi.

I vår samlet pastor Vitalij sine dugnadsarbeidere som arbeidet intenst med å bore enda en brønn. Nå er det tilstrekkelig med vann til alt som foregår.

Matprogram for utsatte familier

I begynnelsen av året startet vi opp med å gi rundt 20 spesielt utsatte familier en månedlig kasse med de mest nødvendige matvarene. Personalet leverte matkassene når de var på hjemmebesøk. Samtidig hjalp de også til med oppvask eller arbeid i hagen. Familien fikk innbydelse til temamøter som dreide seg om familieplanlegging, omsorg i hjemmet med mer.

Sommerleir

For gatebarna er det denne sommeren arrangert dager med spesielt koselig program. De har lekt, få brus, god mat og vært ute i naturen og lært mye der. Det har de virkelig satt pris på. Tenåringene som bor her, fikk mulighet for å reise på en ukelang sommerleir utenfor hovedstaden Chisinau. Sammen med flere hundre ungdommer fra andre deler av landet har de lært viktige ting for livet. De har sunget, lest dikt ved bålet og bare nytt å være sammen. Både tenåringene og gateguttene har tatt med seg gode og verdifulle minner for livet.

Mikael Joumé
Misjonssekretær

Innhold

- 3** Sommer i Moldova
- 4** Eventyret fra virkeligheten
- 6** Tett på leirsjef Mykola Krykotaa
- 7** Jeg vil bli sjømann når jeg blir stor
- 8** SL- nytt

Konto 5082 06 05842
Ring 820 43215
og gi 100 kr.

Gi en gave via internett:
www.barnemisjonen.no

Eventyret fra virkeligheten

«Dere gav barna våre en eventyrlig opplevelse. Varmt takk».

Disse ordene rettet direktøren for sosialdepartementets avdeling for barn og ungdom til personalet i Dubeshno. Tiden var kommet for hjemreise for en gruppe med foreldreløse barn, barn med funksjonshemninger og barn fra fattige familier. To uforglemmelige uker var historie.

Kjære faddere og givere, selv om avstanden mellom oss er stor og dere heller ikke kan se barnas lykkelige ansikter og glitrende øyne, så kan dere kjenne vår kjærlighet og takk til Gud for dere. Jeg tror at barnas inderlige bønner gir dere Guds rike velsignelse, glede og fred.

Foreldre har ikke råd

Jeg er overbevist om at barn i alle land ser fram mot sommeren, skoleferien og foreldrenes ferie. Det er en tid da foreldre kan bruke mye til sammen, ta spennende turer og utflukter, besøke slekt og venner. Jeg husker fra da jeg

selv gikk på skolen hvordan vi etter skoleferien skrev våre opplevelser under overskriften «Dette har jeg vært med på i sommer». Jeg delte opplevelser og inntrykk med klassekameratene mine. I dag er virkeligheten for mange familier helt annerledes. Foreldre har ikke råd til å betale for barnas leirbesøk, langt mindre reise på ferie sammen med dem. Hvem kan da betale for rehabilitering for dem som ingen foreldre har eller barn fra rusmisbrukerhjem, for ikke å snakke om dem som ikke har noe hjem eller noen som tar seg av dem.

Støtte til flere tusen barn.

For Herren finnes det ingen håpløse tilfeller. Dere fikk hjelpe hans minste små. Takket være den støtten har Barnemisjonen bidradd med rehabilitering for 1300 barn på leirstedet i Dubeshno. Videre har vi kunnet tilby støtte til 297 barn med funksjonshemninger på Proljik- og Dachnysanatoriet. Til sammen har Barnemisjonen støttet over 3000 barn fra ulike skoler på kristne leirer i tre Ukrainske regioner. Når jeg skriver dette kjenner jeg at hjertet jubler og fylles av takk til Gud for dere, kjære venner.

Verden er skremmende

Blant alle de strålende ansiktene vil jeg fremheve ett. Jeg vil fortelle dere om Yuriy som dere gav et fantastisk opphold i Dubeshno. Yuriy er sju år og bor hos besteforeldrene på morssida. Mamma lever sitt eget liv og forskjellige «pappaer» kommer og går. Yuriy er funksjonshemmet. Han er blind på det ene øyet og kan knapt snakke. I begynnelsen kjente han seg veldig ensom og usikker. Han var som en liten fugleunge som hadde falt ut av redet. Verden var skremmende og han var redd for alt.

Kjærlighet og respekt

Etter noen få dager merket vi tydelig forandringer. Han innså, om enn overrasket, at menneskene rundt han behandlet han med kjærlighet og respekt. De tok hånd om han og hjalp han når han trengte det. Yuriy fant mange nye venner. Han elsket å svømme sammen med de andre i den lille pytten og sykle omkring på området ellers. Han elsket hoppeputen og kunne sitte å huske time etter time. Den gode maten gikk ned på høykant og han var ivrig etter å hjelpe personalet når de trengte det.

Er det mulig

Det nye livet var så uvanlig og fantastisk for Yuriy at han under en bibeltime som handlet om Paradiset utbrøt: «Paradiset kommer til å være enda bedre enn denne leiren! Er det mulig.

En modig ørn

På avslutningsfesten rundt bålet sang leirdeltagerne og delte inntrykk og minner med hverandre. Da de ba om

velsignelse for framtida, stod han opp foran de andre og proklamerte selv-sikkert: «Jeg kommer alltid til å følge Jesus. Fra og med i dag kommer jeg til å leve på en annen måte. Stol på det» Ordene kom så alvorlig, så modent at alle forstod at den lille usikre Yuriy hadde blitt forvandlet til en modig ørn. Vi er overbevist om at alt dette barnet møter kommer til å ordne seg til det beste.

Kjære faddere og givere. På Yuriys og flere tusen ukrainske barns vegne vil vi rette vår varmeste takk for en uforglemmelig sommer som dere selv har bidradd til.

Må Herren belønne dere med sine rikeste velsignelser, god helse og velstand

Med kjærlig hilsen fra Ukraina

Lyudmila Loniuk og personalet
Misjonsleder.

Tett på Mykola Krykota

Det er dette som motiverer meg til å drive leirarbeid. Krykota kommer stille mot oss med sitt underfundige smil og en lapp i hånden.

1300 barn vært samlet til uforglemmelige festdager på rehabiliteringssenteret i Dubeshno. Når du leser dette er leirene over, men minnene lever videre.

Krykota forteller om ei ung jente fra et hjem ødelagt av alkohol. Far er død, og mor er gift på nytt. Da jeg spurte om hun ville bli en kristen, svarte hun: "Gud kan gi meg et nytt liv uten pappa".

Krykota fortsetter: "Det var siste kvelden. Programmet var over, sangene var sunget og mens vi var samlet rundt leirbålet spurte jeg om noen ville bli frelst. Det var mange som rakte opp handa, oppsøkte lederne og samtalerne kjenner bare Gud. Stemningen var til å ta og føle på, og plutselig rekker jenta

en lapp til meg der det står: "Vil du be for meg". Vanligvis er det gruppelederne som ber med barna, men denne ene gangen tenkte jeg at det var min tur.

"Jeg kommer fra et ufrelst hjem og vil så gjerne ha et nytt liv" sa hun. "Jeg vil ikke leve slik foreldrene mine gjorde." Samtalen ble lang.

Etter leiren fikk familien Krykota et hjertelig takkebrev fra henne. Det vil jeg gjerne lese: "Jeg er svært glad for at jeg har lært dere å kjenne. Dere sprer godhet og sår Ordet inn i livene våre. Nå vet jeg at jeg kan stole på at Gud aldri forlater meg. Han vil vise meg hvordan jeg skal leve livet mitt. Jeg takker hele familien for at dere la troen ned i hjertet mitt. Takk at dere

forstod meg"

Det ble stille rundt bordet der vi satt og drakk kaffe, – før det ettertenksomt kommer fra Krykota. "Det er dette som motiverer oss til å arrangere disse leirene."

Sammen med sin kjære Nina som er primus motor på kjøkkenet har de bygd opp og er ansvarlige for leirvirksomheten i Dubeshno sommeren igjennom. Hele familien er aktivisert, og hvert enkelt barn får kjenne nærhet og trygghet de kanskje aldri har opplevd hjemme.

Ukrainahilsen fra

Kari Haraldsen
Misjonsleder.

Jeg vil bli sjømann når jeg blir stor

Emmanuel Alfonso er 10 år gammel, men går bare i 1. klasse. Han er ett av barna som aldri har fått sjansen til å gå på skolen før. Nå bor han med storesøster og tante. De tar hånd om han og hjelper han med skolearbeidet. Alfonso elsker å gå på skolen og vil ikke miste en eneste skoledag. Han elsker datakunnskap som skolen har mulighet for å gi han takket være familien Tjøsvoll og en sjenerøs skole i Norge som i fjor ga skolen tre data-maskiner. Enda en gang sier elever og lærere på Shining Light Learning Center tusen takk.

Emmanuel er svært interessert i alt som rører seg i havet. Han har sin egen fisk som heter "Mimo" og han elsker å tegne den og de andre fiskene han finner.

Når han blir stor skal han bli sjømann, reise jorda rundt og besøke mange forskjellige land.

En hjertevarm takk til dere faddere som gjør det mulig for Emmanuel å gå på skolen og få en utdanning.

Om hans drøm går i oppfyllelse, blir han en dag sjømann på en båt som reiser til Norge. Kanskje han en dag banker på døren din og sier: "Tusen takk for det du gjorde for meg da jeg var barn"

Birgitta Dahl
Misjonær

Elevtallet vokser på Shining Light

På Filippinene er det slik at foreldrene må melde opp barna sine for nytt skoleår hver eneste sommer

Når fadderbarna slutter

Elevtallet på Shining Light vokser og vokser, og vi får flere og flere elever. I år teller vi 219 barn fra minigruppen og til 4. klasse. På Filippinene er det slik at foreldrene må melde opp barna sine for nytt skoleår hver eneste sommer. Derfor vil alltid noen slutte eller hoppe over et år. Grunnene kan være så forskjellige. Noen familier flytter tilbake til hjemlandet sitt utenfor Manila, noen foreldre skiller lag og alt skaper problemer for skolegangen. Hele situasjonen blir usikker.

For barna som går på skolen ved Shining Light er tiden herlig. Dyktige lærere gir god undervisning og antallet barn i klassen er håndterlig..

Vi vil så gjerne ha grunnskole....

Fra starten hadde vi tenkt at Shining Light skulle være en førskole. Men for noen år siden kom mødrene og bønnfalte oss med tårevåte øyne: "Kjære, kjære dere, kan dere ikke være så snill å starte grunnskole også til barna våre slik at de kan fortsette her noen år videre. Den statlige skolen har 70 elever og en lærer i hver klasse. Hvordan skal barna kunne lære noe da?" Slik ble det, med fantastisk innsats fra SL-faddere i Norge.

Det er sagt før, og det kan gjerne gjentas:
"Veien ut av fattigdommens fengsel går gjennom skolen."

Birgitta Dahl
Misjonær